

gens Natur, netop ved denne Sygdom, ikke for tidlig at udbrede Frygt.

Fischer: Jeg skal tillade mig at yttre, at Frygten for Sygdommen kommer nok af sig selv, hvis Sygdommen udbreder sig, men at der træffes Foranstaltninger til at forebygge Sygdommens Udbredelse maa, efter min Mening, snarere tjene til en Beroligelse, end til at udbrede Frygt.

Da ingen Flere begjærede Ordet, sked man til Afstemning, hvorved

Forslag af Finansministeren:

Efter det ved 2den Behandling optagne Lit. D tilføies som Lit. E:

„E. Til Regeringens Disposition i Anledning af den i Kjøbenhavn udbrudte Cholera 10,000 Rbd.“
vedtoges eenstemmig med 80 Stemmer.

Formanden: Paa Bladet Nr. 17 findes et Forslag, som gaaer ud paa, at der imellem Paragrapherne 28 og 29 skal indføres en ny Paragraph, og hvis denne blev antagen, at da den 29de Paragraph vilde komme til at være den 30te. Jeg skal sætte dette Endringsforslag under Forhandling. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Nosenørn) har Ordet.

Nosenørn: De Forhandlinger, som for saa Dage siden fandt Sted her i Salen angaaende den da foreslaaede Paragraph om det Overskud, der vilde fremkomme paa dette Aars Finanslov, ere, troer jeg, endnu i saa frisk Minde, at det maa være mig tilladt umiddelbart at knytte, hvad jeg har at sige, til det, som dengang blev yttret. Jeg maa saaledes tillade mig at bemærke, at, naar den meget ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Scherning) dengang anførte, at en særlig Paragraph om Overskuddet var bleven ufornoden derved, at vi havde faaet § 28 ind i Finansloven, da kan jeg ikke see, at dette er aldeles rigtigt. § 28 indeholder kun en Minimumsbegrændsning; den indeholder aldeles ingen Maximumsbegrændsning. Vi ere altsaa ikke betryggede imod, saaledes som vi nylig erfarede under Sagen om Tillægsbevil-

lingen, at der kan blive anvendt meget store Summer paa en saadan Maade, at det Overskud, der fra andre Steder kunde komme ind i Statskassen, vil forsvinde. Heller ikke troer jeg, at det er rigtigt, naar den samme ærede Rigsdagsmand yttrede, at vi uden en saadan Paragraph vilde være sikke paa, at Overskuddet af indeværende Aars Finanslov blev overført paa det næste Aars Finanslov; derfor have vi aldeles ingen Sikkerhed; tværtimod, vi vide, at det ikke vil ske; thi vi have selv engang truffet en saadan Ordning af vore Finanslove, at Beholdningen ikke gaaer over i selve Lovtexten. Paa den første Finanslov, som blev forelagt os, var der optaget den hele Beholdning fra det foregaaende Aar som Indtægt, og paa den modsatte Side var Beholdningen ligeledes opført saaledes, som den vilde vise sig ved Finansaarets Udlob, men denne Affattelsesmaade have vi netop forkastet, og den er saaledes gaaet af Brug. Beholdningen vil nu ikke fremkomme undtagen som Kassebeholdning blandt Activerne, og det er ikke med Hensyn til Behandlingen af denne Beholdning, at mit Endringsforslag har nogen som helst Indflydelse; tværtimod er det en Indvending, man kan gøre mod det nu foreliggende Endringsforslag, at man ikke vil have den Nytte deraf, som af det, der forrige Gang var stillet af min ærede Sidemand (Kaiser), nemlig at vi derved ville være sikke paa, at faae som Kongerigets Andeel Renterne af dette Overskud, forsaavidt det er gjort frugtbringende. Nu gaaer vort Overskud ind i den almindelige Beholdning, der betragtes som et Statsacty, og vi faae $\frac{2}{3}$ af den hele Beholdning, uden Hensyn til, hvorledes den er opsamlet. Jeg lægger for mit Vedkommende ikke nogen særdeles Vægt paa dette Spørgsmaal, og har heller ikke havt det for Die ved det nu foreliggende Forslag. Vi have ene og alene stillet det for det Tilfælde, at man vilde bevare nærværende Finanslovs Resultat som et Udgangspunkt for fremtidig Forhandling om, hvorledes man skal betragte Overskuddet for indeværende Finansaar. Jeg mener, at naar vi have en Bestemmelse som den foreslaaede, saa have vi i Fremtiden — det være sig om 2, 3, 20 eller 30 Aar, naar